

[H. P. Jensen.]

tinget Spørgsmaalet op igen for at se nærmere paa Forholdene, nu da man havde indvundet nogen Erfaring, og Lagtinget sendte saa til Ministeriet en Indstilling, der gik ud paa at tilvejebringe større Lighed mellem den færøske Lov og den for Hovedlandet gældende Lov. De Punkter, der særlig var Tale om, var Indførelse af Nummerplader, Opbevaring af Benzin, Kørselshastigheden, Straffebestemmelser og Spørgsmaalet om massive Gummiringe. De af Lagtinget foreslaaede Ændringer blev gennemgaaet af Justitsministeriet, hvorefter Ministeriet udarbejdede et Udkast til Motorlov for Færøerne. Dette Udkast har i sidste Lagtingssamling været forelagt for Lagtinget, og Tinget har i det væsentlige tiltraadt det. Det foreliggende Lovforslag, som antagelig skal ophøjes til Lov for Færøerne, indeholder kun 33 Paragraffer, medens Motorloven for Hovedlandet, som vi fik i 1927, indeholder 45 Paragraffer. Alene dette viser, at Lovforslaget ikke er saa omfattende som den Lov, vi har herved.

I det foreliggende Lovforslag fastslaaes det, at man heller ikke paa Færøerne maa benytte massive Ringe. I Loven af 1927 blev der fastsat en Overgangstid vedrørende saadanne Ringe. Disse massive Ringe tager frygteligt paa Vejene, saa det er kun naturligt, at man ogsaa paa Færøerne gaar bort fra Brugen deraf; det er sikkert af Hensyn til Vejene, at man foreslaar dette.

Grænsen for Egenvægten forhøjes fra 1 200 kg til 1 450 kg og Vægten med fuld Last fra 2 400 kg til 3 000 kg, hvilket vel i nogen Grad er en Følge af, at man gaar bort fra de massive Ringe og over til Luftringe; det forudsættes endvidere, at Ministeriet for offentlige Arbejder kan give Tilladelse til Kørsel med Vogne, hvis Egenvægt gaar helt op til 2 000 kg.

Undersøgelsen af Motorkøretøjer har tidligere været betalt med 10 Kr. for en Motorvogn og 5 Kr. for en Motorcykle. Disse Undersøgelserafgifter nedsættes nu til henholdsvis 8 Kr. og 4 Kr., men samtidig indføres Bestemmelsen om Nummerplader. Da man vedtog Loven i 1923, mente man ikke, det var nødvendigt med Nummerplader, idet der kun var ganske faa Motorvogne paa Færøerne, men nu har man den Opfattelse, at det vil være praktisk ogsaa der at indføre Nummerplader.

Da den daværende Justitsminister, det nuværende ærede 7de tingvalgte Medlem, i 1923 fremsatte Lovforslaget, hævdede han, at en Hastighed af 15 km var baade forsvarlig og naturlig at sætte som Grænse, fordi

Vejforholdene, som det ogsaa blev nævnt af den ærede Ordfører for Venstre (Effersøe), var af den Karakter, at der ikke kunde køres med stor Hastighed; men siden 1923 er Vejforholdene forbedret en Del, og nu er man altsaa gaaet til at forhøje Kørehastigheden, saaledes at Lastvogne maa køre med 20 km's Fart og Personvogne med 30 km's Fart, dog saaledes at forstaa, at denne Fart kun maa benyttes udenfor Thorshavn og udenfor Bygderne, medens Farten i Thorshavn og i Bygderne ikke maa overstige de nu tilladte 15 km.

Hvorfor man har sat Forsikringssummerne lavere her i Lovforslaget end i Loven for Hovedlandet, er mig ikke ganske klart. Her er foreslaaet 10 000 Kr. og 20 000 Kr., medens der i Loven af 1927 staaer 15 000 Kr. og 30 000 Kr. Man skulde egentlig mene, at en Færings Liv og Lemmer maatte være lige saa meget værd som vi andres her i Hovedlandet, saa at Assurancer og Erstatninger skulde være nogenlunde ens. Men jeg ser, at man ogsaa har foreslaaet Bøderne sat noget lavere, nemlig til 3 000 Kr. som Maksimum for Færøerne i Stedet for 5 000 Kr.

Selve Afgiften, som vi her betaler efter Vægt og Benzin, foreslaas, saaledes som det tidligere har været gældende her i Hovedlandet, beregnet efter Hestekræfter. Det er formodentlig, fordi man har vanskeligt ved at indføre Benzinafgift, for ellers vilde jeg mene, det var mere retfærdigt at faa den samme Afgiftsform for Færøerne som her; men der er maaske Vanskeligheder, som gør det umuligt for Øjeblikket at indføre en saadan Form for Afgift.

Lagtinget faar i øvrigt efter Lovforslaget Ret til at nedsætte Afgiften for Rutebiler, og det tror jeg er en fornuftig og god Ordning, idet den medfører, at man kan faa billigere Person- og Godstransport, saaledes at man kan have virkelig Gavn af de eventuelle Rutebilforbindelser, der bliver oprettet.

Der er selvfølgelig en Del andre Ændringer foruden dem, jeg her har nævnt, men det er Ændringer, som i alt væsentligt gaar ud paa at indføre Paragraffer fra Loven af 1927, og det er ikke Ændringer, som der i og for sig er Grund til at give nogen større Omtale. Jeg skal derfor ikke forlænge Debatten ved at komme ind paa disse Ændringer.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg har faaet den Opfattelse, at Lovforslaget i alt væsentligt hviler paa det, Lagtinget har ønsket, og derfor kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtig Fremme i det høje Ting.